

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Chios cū ch aspirato & i latio: insula est in mari Aegeo: in qua sola mastix nascit: de qua Lucan. lib. viij. meminit dicens. Quas Aline cautes & quas chios asperat vndas. Et a chio fit chius chia chium. chi syll. pducta. Hora. in. ser. Cæcuba vina ferens Alconchium maris expers. Tibullus li. iij. Nec mihi fumosos veteris proferte phalernos. Consulis: e chio soluite vincta cado. Mar. Acrior hoc chius nō erat Ausidius Cyzicus. Requi. in dicti. Cytillus.

C ante L

Clam præpositio tā accō q̄ abltō deseruit: aucto-ribus Donato: & in Donatū Sergio & Seruio At p̄o Prisci. & Dona. cognōmēto minor: ablatiuo t̄m seruire tradiderūt. Clam a clauib; dictum est: q̄ his quē celare volumus claudim⁹: vt testatur Festus.

Clamor & clamos in recto (teste Quin.) dixerūt Inde fit clamosus: non clamorosus: vt indocti enunciant. Papinius. lib. siluarū. iij. Aut inerāt sensus clamosi turba theatri. Martia. Cum tu forsitan ingetus eras Clamosa iuuentus in Sura. Iuue. Securus iubeant clamoso insistere circo. Idem satyra. xiiij. Clamosus iuuenem pater excitat. Syl. lib. iij. Sidonius drepani: atq; vndæ clamosus helorus. Luca. Venator tenet ora leuis clamosa molossi.

Clamos. Require in dicti. Clamor.

Clamosus. Ibidem.

Clango clangis facit in p̄terito clangi: teste Prisc. quinetū clangui: diuī auctoritate Hiero. in lib. Nume. ca. x. sic dictis. Si semel clāgueris veniet ad te princeps. Clāgere pprie est tuba canere.

Clanis. Requi. in dicti. Clanius.

Clanius & clanis in recto declinari potest: & cū exili & i latino scribit. Fluuius est Campaniæ als Acerras cognominatus: dicente Vir. geor. iij. Nola iugo & vacuis clanius: nō æqu⁹ acerras. Syl. lib. viij. Et clanis & rubico & Senonū de nomine Sæne.

Clarā. Require in dictiōne Claros.

Claritas. Ibidem.

Claredo. Require in dictiōne Claritudo.

Clarius. Require in dictiōne Claros.

Clarum. Ibidem.

Claritudo & Claritas in vno significato accipi possunt: aucto-ribus Pompeo & Nonio: quin & Claredo pro claritudine ponit.

Claros cum c exili scribitur. Insula est vna ex cy cladibus: de qua Oui. meta. i. Et claros & Tenedos parareasq; regia seruit. Claria cum c exili. vrbs est in Claro insula. Clarius cū c non aspirato: cognomen est Apollinis. Oui. fastorū. i. Et clario missa legenda deo. Clarium cū c exili oppidum est in confinio Colophorniorū: teste Seruio sup lib. iij. ænei.

Claudeo. Require in dicti. Claudio.

Claudico. Ibidem.

Claudo claudis & cludo cludis: teste Priscia. dici potest: qd̄ verbū quom sit actiuū: apud Crispū t̄m neutrale compertū est: quom Prisci. referent lib. iij. histo. dixit. Cōiuratione claudit: hoc est claudet a claudeo: quod & Cæcilius protulit in Epichæro dicens At vbi vos sitis: ibi consilium claudeat: id est claudicer.

Claustrū & clostrum: teste Diomede: efferrī pōt: & in singulari nume. neu. t̄m gen. est: in plurā li p̄o tam mascu. q̄ neutri.

Classici. Require in dictiōne Classis.

Classicum. Ibidem.

Classis cū c exili & duplicato scribit. & dicitur nauium collecta multitudo: & nōnunq̄ p vna t̄m naui ponitur: vt est apud Virgilū li. ænei. vi. Lyciæ ductorē classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum exemplum classem etiā dici vnam nauem: & hoc quia vnus solius nauis Orontes ductor fuit. Aliquādo classes instructi exercitus: vel turmæ appellantur: testibus Marcello & Seruio. Vnde Virg. libro. ænei. iij. ait. Scio me Danais e classibus vnū. Idem li. ænei. ij. Classibus hic locus est. Classis facit in ablatō singulari classe vel classi. Vir. Aduētū Aeneā classi. Nisi forte velimus dicere dariū pro ablatiuo positū esse. A classe classici dicebant: teste Gellio. lib. vij. noctū articularū. Hi erant t̄m primæ classis homines: qui. cxxv. æris ampliusve censuerant. Classici item (vt scribit Pompeius) appellabantur testes: qui signandis testimonijs adhibebant. Classicum (teste Petronio) cornū vocatur vel tuba: quæ conuocandi causā facta erant. & non tuba solum: sed etiā sonum tubæ classicum significare habet: teste Ser. sup lib. viij. ænei. Vir. lib. p̄faro. Classica namq; sonant.

Claua. Require in dictiōne Clauis.

Clauis notū est quid significet. Claua genus erat tæli: quæ Hercules vtebat: vt scribit Festus. Ouidi. heroidū. Ossa mei fratris claua perfracta tri nodi. Clauus notā habet significationē: sed & pro nauis gubernaculo: hoc est remone ponit: dicente Virg. lib. ænei. v. Clauumq; ad littora torquent. Nec a chalybe clauus deducitur: vt Vgu. somniauit. Etiam clauus q̄ clauis & claua cū c exili scribitur. Conclauis fœminino ge. & conclaue neutro declinari potest. & producit cl syllabā. Hora. ferm. xvi. Currere p totū pauidi conclaue magisq; Conclauia (auctore Pompeo) dicunt loca: quæ vna clauē claudunt Nonnunq̄ & pro cœnatione conclaue ponit: teste Cicero. vt etiā apud Martia. Et conclaui omnibus solebas Me. f. Martialē quærere: hoc est cœnationibus.

Clauus. Require in dictiōne Clauis.

E iij

Cleopater cū c & t exilibus scribit̃. & facit in grō tris. v. l. tri: sicut Antipater huius antipatris: vñ antipatri. propriū fuit viri nomen. Cleopatra eadem scriptura: p̃p̃riū fuit mulieris nomē: ab Antonio amatæ. & corripit naturaliter pa syl. Petrus Rigia in lib. Machabeorū. Quē iā Cleo patra la serat intus amor.

Cleopatra. Requi. in dictione Cleopater. Cliens huius clientis cū c exili & i latino scribit̃: & cois ge. est: comperit tñ scē. ge. clienta: quod Plautus ipse vsurpauit.

Clienta. Require in dictione Cliens.

Clingo. Require in dictione Cingo.

Clypea. Requi. in dīo. Clypeus Clypeū. Ibidē Clypeus mascu. ge. & clypeū neu. declinari pōt: testibz Capro & Ser. sup li. ix. ænei. dicēte Vir. lib. ix. Et clypeū sup intonat ingēs: & cū c exili: & y græco scribit̃. Neq̃ a de po depis descēdit: vt Vgu. somniauit: sed nec a duo cluis: vt non nulli grāmatici voluerūt. sed teste Plin. li. xxxv natu. hist. a γ λυ φ ω verbo: qd̃ est sculpo de nuat: ita vt dicat clydeus: quasi λ λυ π τ ο σ: hoc ē sculptus. g in c mutato. Verba Plinij hęc sunt. Scutis em̃ qualibz apud Troiā pugnatū ē cōtinebāt imagines: vñ & nomē habuerūt cly peorū: nō vt puerla grāmaticorū subtilitas vo luit a cluendo deduci. Hęc ille. Clypea vrbs est Aphrica: teste Ptole. Luca. lib. iij. Et clypeā te nuit stationis littora notæ.

Clyster huius clysteris mascu. gen. & clysterium neu. declinari pōt: & cū c & t exilibus & y græ co scribit̃: & a κ λ υ σ ω: qd̃ ē lauo deriuat. Nā clystere aluū ægrotātiū lauare siue repurgare medici cōsueuerūt. & pducit clyster sie syl. in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cū κ in secūda syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit̃: & κ ρ α τ η ρ quæ apud illos pducta est. Macer tñ de viribz hær. sie syl. præter naturā corripuit: quom ait. Appositis digitis: aut intus clystere sulus. Et ite rum. Hoc vnguen: vel clysterio si fundit̃ intus.

Clysterium. Require in dictione Clyster.

Cliuus qñ cōponit̃ secūda & tertia declina. est: vt accluis: decliuus: pcliuus. Sili quoq̃ mō se cūda & tertia decli. declinari pōt: acclinis: reclinis: pclinis. Hoc aut̃ distat inter accliuū & accli nū: q̃ accliuē in ascensu lauare siue repurgare medici cōsueuerūt. & pducit clyster sie syl. in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cū κ in secūda syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit̃: & κ ρ α τ η ρ quæ apud illos pducta est. Macer tñ de viribz hær. sie syl. præter naturā corripuit: quom ait. Appositis digitis: aut intus clystere sulus. Et ite rum. Hoc vnguen: vel clysterio si fundit̃ intus.

Clostrum. Require in dictione Castrum.

Cludo. Require in dictione Claudio.

Clunis mascu. & scē. ge. est: teste Priscia. Plaurus quasi lupus ab æmis valeo: clunes inflatos ge

ro. Iuuen. Tremulo descendit clunæ puellæ. Hora. ser. ij. Q̃ pulchræ clunes. breue q̃ caput ardua ceruix.

C ante N

Cnosus cum c exili scribit̃: vrbs fuit Cretæ: teste Ptole. quæ a nōnullis pro Gnosus. ppter con sonantū ipsam litterarū cū g Gnosus scribit̃.

C ante OC

Coccinus Require in dicti. Coccus.

Coccinum. Ibidem

Coccineus. Ibidem.

Coccus cū duplicato c: & coccinū in vno scato accipi pñt. Hora. serm. xvi. In locuplete domo vestigia rubro vbi cocco. Hiero. in lib. ij. regū cap. i. Filia israel sup Saul flete: q̃ vestiebat vos cocchino in delictis. i. purpura. Nā KoKo σ græ celatine granū dicit̃. Vñ coccinus & coccineus grano (vt dicunt) infectus. Iuue. sary. iij. Atq̃ mero seruēs cauet hūc quē coccyra lana. Mar tia. Coccyra famose donas & ianthina mechē Hiero. in canticis. ca. iij. Sicut vidia coccina la bia tua. Cocus cū vnico c scribit̃: quom primā corripit. Martia. Qui ppter cenā rustice ca do cocū. Sunt tñ qui cū q coquus scriptitant. Nā & a coquo coquis deriuat. Coculū etiā cū vnico c vas est æneū: cōtentionibus aptū. Plau. Aeneis coculis excocta est mihi omis materia. Hoc & p̃p̃ulare: vñ p apocope coquular vo cat. Alij (vt scribit Pompe.) cocula dicit̃ esse li gna minuta: quibus facile decoquant̃ obsonia. Cocytus cū c exili vtrobiq̃: & y græco & nō al pirato scribit̃: & si Gasparinus cū geminato c. hac videlicet scriptura cocytus scribendū tra d̃t: fluuius est infernalis. & pducit mediā. Vir gi. lib. ænei. vi. Cocytusq̃ sinu labēs circūuenit atro. Cocytus etiā eadē litteratura: olim Lucri nus campaniæ lacus vocabat̃. Syll. in. xi. Ast hic Lucrino mansisse vocabula quondā Cocy ti memorant. Cocyto cum c exili vtrobiq̃: & y græco: ceres olim cognominata fuit: cuius pri ma syl. a Iuue. correpta ponit̃: quom ait sary ra. ij. Cecropiā iussit bap̃ræ lassare cocyto. Co cyto igit̃ a cocyto infernorū fluuiū dicta est: vt quidā volūt. Alij a loco: vbi præcipue dea co leref. Qd̃ innuere videt̃ Virgi. in priapea dinu merans loca: in quibus varia numina colerent̃. Aut em̃. Raptam cocytos ostreosa diuam: Vbi pro loco in qua dea colitur: scēminini generis cocytos est. Hęc scripsere Domitius: Georgius Merula: & Sabinus. Verum vt ego a Georgio Valla: viro nostræ ætatis eruditissimo accepit̃: & in vetustissimo Iuuenalis codice: penes eū dē Georgiū existere: p̃p̃rijs oculis cōspexi: Corito scriptū est: non Cocyto. cui & astipulai Preb: Iuue. interpretæ hæc inquit. Eupolis priscus apud græcos comicus: comœdiā scripsit: cuius